

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Canones Directivi Confraternitatis Sacerdotum Bonae Voluntatis, Sub Invocatione Domini Nostri Jesu Christi in Cruce morientis

Dirckinck, Johann

Coloniae, Anno 1709

VD18 12518239

Canon XII. De frequentia Meditationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51869](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51869)

decurrentis, & non regredientis; ac proinde si id in juventute, aut maturiore ætate infructuosè trivimus, secundum Apostoli, & Confraternitatis consilium, illud omni studio redimamus; vitam antea actam deplorando, tempus negotiis secularibus surripiendo, & Deo, divinisque consecrando; ac denique preces, elemosynas, sacrificia, aliàque opera bona duplicando. Veniet enim aliquando tempus, quando *tempus non erit amplius*; sed erit æternitas, sive apud Beatos in paradisi gloria; sive apud Damnos, in gehennæ flamma; tunc jusjurandum Angelicum in nobis implebitur. Apoc. c. 10. 6. *furavit Angelus per viventem in secula seculorum, quia tempus non erit amplius.*

CANON XII.

Vacent aliquoties per diem orationi mentali.

EXPO-

EXPOSITIO

Utilissimum meditationis sanctæ exercitium, sive orationem mentalem, Doctori Gentium in more positam, usitatamque extitisse, verbis illis insinuat: *Orabo spiritu, Orabo & mente*: I. Cor. 14. 5. adeoque nobis, cunctisque viris Apostolicis, illius exemplum & methodum exhibet: *Orabo spiritu*, ut spiritus oratione pascatur, *Orabo & mente*, ut mens intelligentiâ repleatur. Meditatio namque ex S. Augustini sententiâ L. de Spiritu & Animâ: est *Studiosa occulta veritatis investigatio*: quæ ut exponit ulterius Doctor Mellissius in Scal. claustr. c. 3. *Non hæret in superficie, sed interiora penetrat, singulari rima- tur, ac rimando succum elicit, & transglutiendo, usque ad cordis intima transmittit*: atque ita non solum intellectum instruit, docet & illuminat; verum etiam voluntatem pascit, roborat, afficit, inclinât, & ad operandum impellit; proprium enim est creaturæ rationalis,

P 5

ut

ut loquitur D. Thomas 2. 2. q. 25. a. 1. per inquisitionem rationis ad agendum permoveri: quod accidit, dum ternæ facultates animæ, *Memoria, Intellectus, & Voluntas*, meditationis exercitio occupantur. & 1. *Memoria* intellectus oculis, meditationis punctum objicit. 2. *Intellectus* deinde in discurrendo, unum ex alio inferendo, rerum naturas, causas, effectus, peristases, commoda, incommoda, præmia, supplicia expendendo, aliaque movendæ ac inflammandæ voluntati opportuna proponendo se detinet, 3. Denique *Voluntas* in varios erumpit affectus, & quidem, si res bona sit, desiderando, sperando, amando, gaudendo, optando, petendo, eam prosequitur; sin autem mala sit, timendo, fugiendo, dolendo, detestando, ab ea avertitur, atque in proposita aut prosequendi, aut fugiendi resolvitur, & in his sita est meditationis methodus, à SS. Ecclesiæ Doctoribus tot encomiis celebrata; meritóque Soror lectionis, nutrix orationis, directrix operis, consummatrix perfectionis: laborum solatium, ani-

mæ

mæ speculum, passionum frœnum, vi-
tiorum antidotum, compunctiōnis vi-
num, charitatis incentivum, ab iisdem
auncupata.

Ne igitur & Nos tanti boni expertes
videret Confraternitas nostra laudatissi-
ma; Canone duodecimo suadet, *Vacent
aliquoties per diem orationi mentali*, cu-
piens nos mysticè implere id, quod olim
injunctum Sacerdotibus Legis antiquæ:
Ignis in Altari meo semper ardebit:
*quem nutriet Sacerdos subjiciens ligna
mane per singulos dies.* Levit. 6. 12. im-
plebimus illud, si cor nostrum fuerit
Altare: ligna, meditationis puncta, fol-
lis insufflatio, intellectus consideratio,
ignis excitatio, affectio voluntatis. Ut
igitur tam pio, sanctoque Confraterni-
tatis voto faciamus satis, & cordis nostri
Altari ligna meditationis, ad excitan-
dum ac fovendum amoris divini ignem,
per dies singulos subjiciamus, ternæ
ignis in meditatione exardescens spe-
cies, tanquam effectus & fructus, medi-
tationis, nobilissimi, à nobis Expositio-
ne præsentī producentur; nimirum

Ignis animæ scoriam expurgans, Ignis mentem illuminans, Ignis voluntatem inflammans.

I. FRUCTUS.

Ignis anima scoriam expurgans.

Primus ignis in meditatione exardescens est, ignis animam à vitiorum scoria perpurgans, docuit id S. Diadochus cap. 97. asserens: *Qui vult cor suum purgare, semper illud recordatione Domini IESU inflammet: Et quod in corde terrenum est Dei recordatione ac meditatione consumat: Et sic anima ad splendorem suum perfectè redeat.* Hunc meditationis fructum, tanquam scopum ejusdem statuit S. Ambrosius l. 2. de Virgin. scilicet dispicere: *Quid corrigere, quid effugere, quid tenere debeamus: ad hunc enim finem collimat meditatio.* Egregiè hunc è meditatione fructum retulit Vates coronatus, artis meditando, si quisquam alius, admodum gnarus, ps. 38. 4. ita canit: *concaluit*

cor meum intra me: dum nimirum æternorum ac cœlestium commentationi studiosè intenderem; *concaluit cor meum*, Textus arabicus legit, *Estnavit cor meum*: chaldæus *ebullivit cor meum*. *Et in meditatione mea exardescet ignis*. meditari enim, inquit S. Cyrillus Alexandrinus, est, *veluti silicem igniarium percutere, ut ardentes inde scintille promiscant*, Dum igitur cor aridum, cor tepidum, cor mœstum, cor durum experimur, pumex ille, aut cordis silex, discursu & meditatione percutiendus est, donec in amore Dei, odio peccatorum, compunctione, desiderio humilitatis, mortificationis, & reliquarum virtutum inflammescat, nec ante desistendum, quàm ignem hunc eliciamus & accendamus.

Exemplum luculentum præbuit ante laudatus Vates Regius ps. 76. Offenderrat Is Numen divinum, numerando populum, quod delictum Divina Nemesis illico plexit, quando peste septuaginta hominum millia abstulit. Hinc Davidis mœror, hinc angustia, tribulatio & cla-

mor ad Deum: *Voce mea ad Deum clamavi v. 2. In die tribulationis meae Deum exquisivi. v. 3. Renuit consolari anima mea, memor fui Dei, & delectatus sum, & exercitatus sum, scilicet in oratione, meditatione & contemplatione, Et defecit spiritus meus. v. 4. præ anxietate, sollicitudine, timore & afflictione. At quæ meditationis tuæ materies Prophetæ sancte? Cogitavi dies antiquos, tum æternitatis antecedentis, tum vitæ meæ antiquæ & præteritæ. Et annos æternos in mente habui. v. 6. scilicet æternitatis secuturæ, vel apud Inferos in gehenna, vel apud Beatos in cœlesti patria. Et meditatus sum nocte cum corde meo & exercitabar, sed quis fructus hujus exercitationis & meditationis? mox subtexit: & scopebam spiritum meum, id est, spiritum quasi scopis verrebam & agitabam, mundabam atque purgabam à delictis & peccatis contritionis lachrymis: ne forte æternum me Deus projiciat à facie suâ, v. 8. aut in finem misericordiam suam abscindat. v. 10. moxque emendationis propositum subdit: *Et dixi, nunc cæpi:**

cœpi: hac mutatio dextera Excelsi. v. II.
 Ecce hic fructus meditationis Davidicæ,
scopebam spiritum, purgabam animam,
 mutabam vitam ex justitiæ & misericor-
 diæ divinæ & æternitatis sedulâ con-
 sideratione.

Reverendissimi, Admodum Reveren-
di Domini Confratres, si quis forte è No-
 bis elato est animo, aut odio, irâve suc-
 census, invidiâ aut luxuriâ afflatus: cum
 Davide annos æternos in mente habeat,
 meditetur mortis horrorem, judicii ri-
 gorem, æternas orci pœnas, perpetuas
 paradisi cœlestis delicias, & mutationem
 dextera Excelsi sentiet; rimare, medita-
 re, *memorare novissima tua & in eter-*
num non peccabis. Meditatio enim ut in-
 quit S. Ephrem de orando Deum: est a-
 nimi elati repressio, iracundiæ frœnum,
 odii alexipharmacum, invidiæ destru-
 ctio, libidinis extinctio, correctio om-
 nis impietatis. Si quis nostrum laboret
 acediâ, & rerum cœlestium nausêâ, ac-
 tædio lectionis, orationis, & laboris:
 meditationis ligna cordis foco apponat,
 & mox exardescet ignis fervoris & de-
 votio-

votionis; qui negligentia longæ callum
 aboleat, perpendat status Sacerdotalis
 obligationem, pœnarum infernalium
 atrocitatem, præmiorum cœlestium
 magnitudinem, æternitatis felicitis & in-
 felicitis perpetuitatem, & cordis æstum
 sentiet tædiumque depellet. Legimus in
 vitis Patrum & apud Ruffinum l. 3. n.
 107. à juniore Eremicola requisitum
 Abbatem Achillam: cur sedens in cella
 mea, patior acediam? reposuit Senex
quia nondum vidisti [nempe per confi-
 derationem & meditationem vivam] *re-*
quiem, quam speramus, neque tormenta,
que timemus, si enim ea diligenter inspi-
ceres, etiamsi vermibus plena esset cella
tua usque ad collum, tu tamen in ipsis ja-
ceres, permanens absque acedia. Sic est,
 inde omnis oscitantia & negligentia, om-
 nis malitia & nequitia, omnis exces-
 sus & defectus, in Clero & Populo, quia
 mente non volvunt æterna, sive præmia
 sive tormenta, *Desolatione desolata est*
terra, clamat Propheta, quia non est qui
recogitet corde, Jerem. 12. Hinc deso-
 latio ac devastatio rerum spiritualium;
 hinc

hinc terrenorum desiderium, cœlestium fastidium, vitiorum seminarium, virtutum exilium, verbo, omnium malorum & scelerum colluvies quaquaversum scaturit.

II. FRUCTUS.

Ignis mentem illuminans.

Alter ignis in meditatione exardescens est ignis mentem sive *intellectum illuminans*, ut cognoscenda cognoscat, ac lumine fidei & veritatis perfusus, voluntati facem præferat, quæque amplectenda aut fugienda sint demonstrat. Quænam vero emolumenta ex hac illuminatione, animæ proveniant: præclare exponit Doctor Angelicus, in instructione Principis L. 3. c. 4. ubi hortatur, ut Princeps, & quivis alius publico deserviens, considerationi & meditationi indies tempus nonnullum assignet, ne gravissimis damnis improvise emergentibus imparatus occurrat. Quod ut efficacius suadeat & persuadeat,

at,

at, solidam dicti sui allegat rationem :
 dum ait: *In minori mundo*, scilicet ho-
 mine id est *defectus considerationis*; quod
in majori mundo est defectus illuminatio-
nis. Tria autem sunt in majori mundo ab
illuminatione, decor, directio & securi-
tas: nam primo deficiente illuminatione
perit decor; quia non cernitur: deficit di-
rectio & ordo, quia nascitur confusio; de-
ficit securitas, quia periculum, ruina, &
lapsus subsequitur. Quod in Megalocol-
mo accidit, idem teste eodem S. Docto-
re & in Microcosmo nostro evenit, si
adsit meditationis illuminatio: ex hac
vero si adsit, animæ decor directio & se-
curitas exoritur. siquidem

1. Ex ea nascitur *decor* virtutum: nam
 ut ait S. Chrysostomus L. 2. de orat. Si
 quis cum sapientibus viris colloqui so-
 let, propter assiduam consuetudinem,
 sic brevi transmutatur; ut illorum pru-
 dentiam referat: quid dicere convenit
 de his qui cum Deo colloquia miscunt,
 & sua vota offerunt, quantâ sapientiâ,
 quantâ prudentiâ, quantâ bonitate,
 quantâ sobrietate, quantâ morum æ-
 quitate

quitate replebit precatio, obsecratio &
 meditatio? Proinde nequaquam aber-
 raverit à vero qui eam omnis virtutis ac
 justitiæ causam esse asseveraverit. Quem-
 admodum enim, ubi Regina quæpiam
 ingreditur Civitatem, necesse est, ut om-
 nis opulencia consequatur, ita pariter,
 postquam mentalis oratio venerit in a-
 nimam, omnium virtutum chorus si-
 mul ingreditur. Idem confirmat S. Ve-
 netorum Patriarcha Laurentius Justi-
 nianus, L. de cast. connub. c. 22. Me-
 ditatio, inquit, est disciplina mentis, est
 spiritualis Pædagogus orationis funicu-
 lus, incipientium eruditio, intentionis
 mentis provida gubernatrix.

Præcurrit orationem spiritûs, dispo-
 nit ad contemplationem, animæ mun-
 ditiam operatur, ministrat devotionem;
 in corde spirituales lætitiâ ebullire
 facit; atque sapientiæ parat domicili-
 um. Ex ipsius assiduitate, stabilitur mens,
 cogitationes purgantur, solitudo sapit,
 delectatur Deus, ingenium acuitur, ca-
 stificatur sensus, illustratur ratio, loque-
 la restringitur, & animus ad alta sus-
 penditur

penditur. Hæc ille. Quantus igitur, quamque varius, ex hac illuminatione, virtutum decor & splendor enascitur?

2. Ab illuminatione *directio* manat. Quemadmodum enim noctu in tenebris horror est & inordinatio; orto autem sole, lumine omnia collustrante; exit homo ad opus suum, & ad operationem suam, usque ad vesperum, quia lux dirigit, cunctaque ex ordine peragendi facultatem tribuit: ita pariter, absente considerationis lumine, opera nostra confusione & inordinatione squalent, præsentem vero illuminationis splendore, ordine & accuratatione suâ gaudent, in quaternis hisce punctis conueniunt. *Primum* est, ut opera singula purâ intentione divinæ gloriæ Deo offerantur. *Alterum* ut eximiâ diligentiam & curâ peragantur. *Tertium*, ut singulari fervore ac studio Deo placendi animentur. *Quartum*, ut indies modo perfectiore instituantur, & cum diebus perfectio in operando crescat & augeatur; quod ex vitæ & passionis Domini nostri Jesu Christi, sedula meditatione hauritur atque

atque addiscitur. Præclare hæc exponit S. Bernardus L. 1. de Confid. c. 7. *Consideratio* inquit (quæ in meditatione adhibetur) *mentem de qua oritur, purificat, regit affectus, dirigit actus, corrigit excessus, componit mores, vitam honestat & ordinat, postremo divinarum pariter & humanarum rerum scientiam confert. Hæc est, quæ confusa discriminat, hiantia cogit, sparsa colligit, secreta rimatur, vera vestigat, verisimilia examinat, ficta & fucata explorat. Hæc est quæ agenda præordinat, acta recogitat, ut nihil in mente resideat incorrectum, aut correctione egens: Hæc est quæ in prosperis adversa præsentit, in adversis quasi non sentit. &c.* Omnis hæc directio, operumque coordinatio, discretio, compositio, correctio, & vitæ nostræ puritas, honestas ac rectitudo, ex illuminatione meditationis progreditur; siquidem *Recte novit vivere, qui recte novit orare.* S. August. homil. 4. ex 50.

3. Ab illuminatione oritur *Securitas*. Sicut enim homo nocturnis in tenebris, omnia etiam tuta timet, ad quem vis strepitum

pitum pallet, ad quemvis passum, ca-
 sum aut ruinam metuit, ad quemvis
 clamorem, insidias, hostes, fures, latro-
 nes instare reformidat; ita merito Cleri-
 cus aut Sacerdos quilibet, meditationis
 illuminatione destitutus, animæ suæ in-
 sidias, hostes, lapsus & pericula timet,
 & ad illa expavescit. O quot pedicæ,
 quot retia, quot pericula statum Cleri-
 calem, Sacerdotalem ac Pastoralem ob-
 sepsere, quæ non nisi meditationis ocu-
 lo perspiciuntur; aut æstimantur! Peri-
 cula sunt in castitate; pericula in bono-
 rum administratione, pericula in bene-
 ficiorum pluralitate: pericula in cura a-
 nimarum. Pericula emergunt ex coha-
 bitatione: pericula ex comestatione: pe-
 ricula ex ebrietate: pericula ex colloca-
 tione: pericula ex propria infirmitate:
 pericula ex occasione: pericula ex inoli-
 tâ consuetudine: pericula ex assidua
 Diaboli tentatione. Pericula ex passio-
 nibus: pericula ex inclinationibus: peri-
 cula ex vitiis, pericula ex divitiis; peri-
 cula ex sociis: pericula ex subditis: peri-
 cula in hospitibus: pericula in viis: peri-
 cula

cula
 & ubi
 quæ
 quæ
 U
 num
 det L
 medi
 una
 Can
 es: n
 ligna
 tum i
 tumv
 statu
 Omi
 cessu
 nostra
 bund
 ne, q
 ut m
 da su
 ti Tir
 si, cas
 cante

cula in prosperis: pericula in adversis:
& ubi non? cum ubique Diabolus, tan-
quam Leo rugiens circumeat, quærens
quem devoret?

Unde igitur Nobis in tantâ discrimi-
num multiplicitate securitas? Respon-
det Doctor Angelicus ex illuminatione
meditationis & considerationis, non
una alterave, sed quotidiana, imo ut
Canon innuit, aliquoties repetita indi-
es: nisi enim Sacerdos cordis sui Altari
ligna apponat in dies singulos, paula-
tim ignis fervoris extinguetur, quan-
tumvis Sacerdotii sui initio arserit. Te-
statur id S. Bernardus serm. 3. de annunc.
*Omissâ consideratione: Tepescimus pro-
cessu temporis à fervore conversationis
nostra; paulatim refrigescit charitas: a-
bundat iniquitas; ut consummemus car-
ne, qui spiritu coeperamus. Inde enim est,
ut minus ea sciamus, qua à Deo donan-
da sunt nobis, indevoti pariter & ingra-
ti Timorem Domini relinquimus, Verbo-
si, curiosi, faceti, etiam detractores, va-
cantes nugis, fugientes laboris disciplina,
quoties*

quoties sine nota id licet, quasi vero confessim etiam sine noxa. Hæc ille.

Quo igitur depulsis periculis, salutis ac perfectioni nostræ & alienæ invigilemus tutius, à meditationis illuminatione securitas petenda atque accersenda erit. Hæc enim 1. est murus animæ Civitatem protegens ut ait S. Chrysoft. L. 2. de orand. 2. Hæc est Clypeus, contra Pharaonem styginum, omnia ejus ignita jacula repellens. S. Ambros. 3. est arx inconcussa & terribilis Dæmonibus, in quam penetrare nequeunt, S. Chrysoft. Orat. 2. de prec. 4. est gladius flammeus Cherubini, ante paradysum terrestrem (id est animam sanctam) consistentis, & adversarios avernales retundentis. Hesichius centur. 2. 5. Sagitta electa est, quâ hostem tartareum etiam eminus feriamus S. Ambros. serm. 86.6. est salutis anchora quâ defixa & nixa animæ nostræ cimba inter mundi procellas ac turbines submersionis & naufragii devitat discrimina. 7. Denique est armatura fortium & secura panoplia, quâ de cunctis animæ inimicis reportatur victoria,

victoria, Quare si decorem virtutum, ordinem operum, securitatem periculorum desideras, sequere consilium senis cuiusdam in vitis P. l. 3. c. 31. suadentis, *Attende meditationi tuæ, in timore Dei exurgens: tam mane, quam vespere, & impetum inimicorum non reformidabis.*

III. FRUCTUS.

Ignis animum accendens.

Tertius Ignis in meditatione excitari solitus est Ignis animum accendens, voluntatemque inflammans *In meditatione mea exardescet ignis*: Ignis autem proprium est, calefacere, succendere & inflammare. Cor iusti in meditatione, est instar speculi concavi, quod soli iustitiæ objectum, flammam concipit, & amore Dei ac proximi succenditur, succensus autem in medio cordis ignis ille divini amoris mox ex eo peccata depellit, lætitiâ ingerit, contra dæmones roborat, & hominem vetere exuto in novum

Q

trans-

transmutat. 1. peccata depellit, in ipsa
 enim meditatione ait S. Ambros. in ps.
 38. *Ignis exardescit, non malus ignis qui
 adurat & non exurat; sed ignis, qui pec-
 catum minuit, & suo culpam ardore de-
 pascit: ideo & Dominus venit, ut ignem
 hunc in terram mitteret, qui illuminaret
 omnes, universorum studium accende-
 ret, crimen exureret.* 2. Hic ignis cor
 hominis latificat, non secus atque ignis
 naturalis calore suo corpus frigore al-
 gens fovet ac recreat, & ut vinum me-
 rorem eliminat, tristitiamque abstergit.
Meditatione inquit S. Laurent. Justin.
 de cast. connub. p. 314. *abscedit tristi-
 tia, fugatur tentatio, renovatur sensus,
 virtus debilitata roboratur, excitatur
 fervor, vitiorum rubigo consumitur, ce-
 lestium desideriorum scintilla emicant, &
 divini amoris flamma succrescit.* 3. Hic
 ignis si ardet in nobis, lucet Angelis &
 recreat, Dæmones urit & cruciat: testa-
 tur hoc ipsum S. Maximus Homil. 43.
*si fuerint Dæmones fortes robore monti-
 bus haud dissimiles, ab oratione combu-
 rantur velut cera ab igne: sunt enim ve-*
 lut

lut muscæ, quæ in hac flamma aduruntur & pereunt, 4. hic ignis si fervet in nobis, miram Metamorphosin agit, superbos in humiles, veteres in novos, tepidos in ferventes, in venustos homines deformes transmutat; dum ab hoc igne velut à sole illustrantur & inflammantur Dei amore. Ita scribit S. Chryso-
stomus Hoc sole mens illustratur, phœnicis instar Charitate uritur & consumitur, in humilitatis cinerem redigitur & se ipsa pulchrior & vegetior per fervorem reviviscit. O Ignis nobilis! ô potens flamma amoris! quæ tam mira raraque operaris in nobis! hujusne energiæ, efficaciam ac potentiæ experimenta exemplave desideratis?

Hoc igne illustratus & inflammatus fuit populi Israelitici Dux Moyses, dum in monte cum Deo colloquens ac divina meditans & contemplans, è vultu splendorem & jubar instar cornuum evibravit, Gen. 34. 29. hoc igne illustratus & inflammatus extitit Patriarcha Isaac, *Qui egressus fuerat ad meditan- dum in agro inclinata jam die Gen. 24.*

63. quando ut docet S. Ambrosius L. de Isaac. c. 1. non res naturales duntaxat, & motus cursusque siderum, verum etiam eorum authorem & motorem Deum, aliàque divina ruminabat, ut in eorum amorem inardesceret. Hoc igne illustratus & inflammatus fuit Rex David, ut diximus, quando æternitatis adyta ingressus, & in divinorum judiciorum abyssum raptus veterem hominem exiit, & novum induit, mutatione dexterae Excelsi; Hoc igne illustratus & inflammatus S. Ephrem qui præ incendiis amoris & dulcedinis magnitudine vasculum suum (id est corpus suum) rumpendum metuebat, Hoc igne illustratus & inflammatus magnus Augustinus quando in meditationibus suis, in soliloquiis & manuali C. 2. in has erumpebat voces ardentes. *Tui O Deus amore teneor, tui desiderio flagro, tui dulci memoria delector, cor ardet, animus gaudet, memoria viget, intellectus lucet, & totus spiritus ex visionis tue seculari desiderio accensus invisibili amore rapitur.* Hoc igne illustrati & succensi fuere S. Phi-

Philip. Nerijs alijque sexcenti, quorum pectora ex meditationis igne colliquefcentia, & amore divino æstuantia madidis linteolis refrigerare, aut dilatate aut tunicam pro refrigerio diloricare ac aperire necesse erat,

Tangimur ne & nos *Domini Confratres* hujus ignis desiderio? meditationi laxemus habenas, & incalescet quoque cor nostrum ignisque suscitabitur, qui noxas depascit, corda exhilaret, Dæmones urat, & nos velut Phœnices absumat, atque in homines novos transformet.

Verum, quandonam & quoties factu huic meditationis exercitio nos desudemus? Canon noster innuit *aliquoties per diem*. Salvo meliore, tempora opportuniora remur sequentia, Primum est matutinum, cui David insueverat. *In Matutinis meditabor in te ps. 62. 7.* Alterum meridianum sive pomeridianum, quo nos contra Dæmonii meridiani assaultus & jacula obarmemus, Tertium vespertinum cum Isaaco *inclinata jam die*. Vespere & mane & meridiè narrabo

Q 3

&

& annuntiabo ps. 54. 18. Quartum est Nocturnum, si quando somnus ab oculis fugiat, idque cum psalmista, *Anticipaverunt vigilias oculi mei, & meditatus sum nocte, cum corde meo.* ps. 76. 7. Quintum ante Sacrificii divini oblationem, ut tanti mysterii consideratione frigore depulso mens incalescat: ut monet Doctor Seraphicus: *Cum Sacerdos fuerit totus alteratus atque inflammatus nil nisi Deum cogitans tunc accedat.* Sextum est, ante concionem: Vix enim Ecclesiastes populi intellectum convincet nisi suum ante meditando convicerit; vix Auditorum voluntatem accendet nisi suam ante inflammaverit, ardeat orator, qui vult accendere plebem. Septimum in itinere ad infirmos, sanctique viatici deportatione: tunc enim cœlestis, quem gestamus, Medicus, Dux æternitatis, Ignis Eucharisticus (*Deus enim noster ignis consumens est* Deut. 4.) ejusque infinita potentia, sapientia, bonitas, caritas, justitia, misericordia, cæteraque attributa; amplum meditandi campum, dum campos pertransimus, nobis suppeditabunt, atque ita Canonis nostri præscripto fideliter respondebimus. Qua-

Quapropter *Rev. Adm. Rev. ac Ven. DD.*, ut ignis hic triplex in meditationibus nostris exardescat, indies constanter cordis nostri Altari tanquam foco, ligna nonnulla, id est cōsiderationis puncta tū è vita ac passione Domini, tum è vitiorū, Virtutū & novissimorū materie depropta apponamus, meditando insufflemus, donec ignē id est igneos affectus & virtutū actus suscitemus. Quod si stabiliter præstiterimus ignis ille aspirante Spiritus S. gratia, triplicem effectum, paulo ante declaratum in nobis fortietur.

1. Primò enim, anima nostra, non secus atq; aurū in igne à peccatorū & vitiorū scoria emūdabitur, meditatione æternitatis, mortis, iudicii, inferni ac cœlestis gloriæ, omnis superbiæ, avaritiæ, luxuriæ, iræ & invidiæ nec nō acediæ rubigo consumetur, via ad virtutes sternetur, novæq; vitæ basis collocabitur, dicendo cum *Regio Vate Dixi nunc cœpi*: ut ex adverso, destituti meditationis præsidio rerum spiritualium nausea laborabimus, sub pondere laboris fatiscemus, in fluctus indignationis assurgemus, diversarum æstu cupiditatum inflammabimur, &

Q 4 instar

instar tritonum in testis per varios affectus passionumq; turbines circūagemur.

2. Deinde ex illo meditationis igne, mens nostra illuminabitur, ex illuminatione vero primo decor prudentiæ, sapientiæ, justitiæ, castitatis, devotionis, cæterarumque virtutum in animam derivabitur. Deinde operum quotidianorum directio, discretio, compositio, coordinatio, ac perfectio una cum intentione sincerâ, accuratatione eximia, fervore intenso, indiesque magis ac magis proficendi desiderio subsequetur, Denique contra tot retia statui clericali annexa, contra pericula innumera à mundo, carne, Dæmone injecta, & sive ex rebus sive ex personis, sive ex occasionibus orta obarmabimur. Meditatio enim murus est nos protegens, gladius nos defendens, clypeus tela retundens, arx hostes excludens, sagitta eminus feriens, anchora à naufragio custodiens, panoplia de cunctis inimicis victoriæ palmam reportans.

3. Ad extremum ex hoc meditationis incendio, animus incalcescet, & voluntas excitata ac mota, flammam concipiet; quarum vi & energia, peccatum ejus mun-

mundabitur, culpa delebitur, cor exhilarabitur, tristitiâ abstergetur, sensus renovabitur, virtus roborabitur, anima nostra à tepore ad fervorem excitabitur, & cum Moyse, Isaaco, Davide, aliisque sanctis illustrata ac succensa in Dei conditoris sui amorem abripietur, quem quidem in hac vita auspicabitur sed in altera summa cum voluptate, felicitate ac beatitudine prosequetur, quia tota aternitate non abrumpetur nec sufflamminabitur.

CANON XIII.

Hortatur Confraternitas, ut semel in anno, ab externis negotiis & conversationibus, ad dies aliquot se retrahant & in pio hoc secessu per spiritualia exercitia, teporem omnem ejiciant, & spiritum recolligant.

EXPOSITIO

REX David cum Absolonem Achitophelem ceterosque hostes suos fugiens tristitia ac timore constringi & ligari se sentiret, alas columbinas assumere cupiebat, ut hostium manus celerius

effu-

effu-